

Історія церкви Адвентистів сьомого дня м.Вижниці Чернівецької області

Біля витоків громади

Слово Боже в наших краях першими прийняла сім'я Івана Шпака, яка мешкала у с.Майдан Чернівецької області, в 1920-1930 рр. У 1939-1940 рр. Іван із сім'єю організували невелику адвентистську громаду, де пресвітером став їхній син Василь.

Гоян Оксана, 1885 р.н., яка проживала у с.Чорногузи Чернівецької області, з часом виїхала до Румунії, де приєдналася до адвентистів. Згодом повернулася до рідного села й залишилася там. Вона та її племінниця Єва з м.Вижниця Чернівецької області, яка також була адвентисткою, поповнили ряди перших учасників церковного життя вижницької групи адвентистів.

Після війни, у 1946-1947 рр., сім'ї Шпаків – Степана, Василя, Анастасії та їхня мати, а також сім'я Гнатишиних, переїхали до Вижниці.

До 1950 року тут налічувалося шість адвентистських сімей.

За період з 1949 до 1955 рр. ця кількість зросла завдяки віруючим, які переїхали до міста: Микола Данко, Володимир Козак, Корнилій Косован, сім'ї Кузь, Мельничук, Флорескул та Гин.

У 1955 році в домі пресвітера Степана Шпака на вулиці Семашка вони організували громаду, яка проіснувала майже рік. За цей час утворився хор, керівником якого був Корнилій Косован.

Заборона свободи віросповідання

У 1956 р. органи влади заборонили проведення богослужінь, а

господаря оштрафували. Почалося переслідування та покарання адвентистів. Протягом 1960-1980 рр. члени вижницької громади щосуботи з великими труднощами діставалися до інших сіл Чернівецької області: Мигового, Берегомету, Мамаївців, Верхніх Станівців, Глиниці, щоб відвідати богослужіння.

Шлях до мрії: від маленького будинку до власного дому молитви

З 1980 р. до 1989 р. адвентисти Вижниці були членами громади с.Берегомет Чернівецької області, але згодом частина віруючих виявила бажання утворити окрему громаду із власним приміщенням.

17 листопада 1989 р., у п'ятницю, о 19:00 було проведено перше офіційне богослужіння церкви адвентистів сьомого дня у Вижниці в домі Євгенії Спіридон, а в суботу, 18 листопада, відбулося посвячення цього маленького будинку, яке провів Іван Якубчак. На події були присутні адвентисти з інших міст і селищ. Протягом наступних чотирьох років тут відбувалися богослужіння.

Із 1993 р. для зібрань почали орендувати Народний дім, де збиралися до осені 1994 р. Великою мрією був власний дім молитви, тому члени церкви неодноразово зверталися до міського керівництва про надання місця для втілення задуманого. Згодом влада дала дозвіл придбати ділянку з незавершеною будівлею.

11 квітня 1994 р. відбулось закладення першого каменя майбутнього дому молитви. Будівництво звершувалось за фінансової підтримки українських адвентистів, а також спонсорів з Німеччини і Канади.

І ось мрія здійснилася: за 6 місяців з'явилась споруда, а вже 22 жовтня 1994 р. місцеві адвентисти провели перше богослужіння у малому залі на першому поверсі.

24 травня 1998 р. відбулось посвячення дому молитви.

Протягом історії: наставники й церковні діячі

Із 1998 р. у громаді м.Вижниці Чернівецької області пасторське служіння звершували багато духовних наставників. Серед них були: Василь Васильович Косован, Лазар Григорович Меленко, Михайло Петрович Сапович, Олександр Миколайович Кузьмич, Василь Степанович Лютик, Василь Іванович Лавренюк, Леонід Трофимович Волощук, Валентин Васильович Пилипчук, Ярослав Ілліч Єлинюк, Іван Миколайович Трачук, Григорій Васильович Головач, Іван Васильович Олійник, Василь Григорович Капітанчук, Ілля Іванович Гавалешко, Андрій Миколайович Калінчук.

Служіння пресвітера виконували: Танасій Танасійович Мойсей, Василь Мартинович Гин, Анатолій Васильович Столяр, Ілля Іванович Гавалешко, Іван Петрович Стринадко, Іван Танасійович Чернокожа, Володимир Георгійович Гладюк, Валерій Володимирович Гакман, Олександр Геннадійович Чернов.

Особливий внесок у створення церковного хору зробили: Віктор Орестович Смерека, Марія Іванівна Лабік, Валентин Васильович Пилипчук.

На момент заснування громади її кількість становила 36 членів, і деякі з них досі залишаються учасниками церковного життя.

З роками в приміщенні цієї церкви відбулося багато важливих подій: укладання шлюбу, благословення дітей, подячні служіння, семінари, соціальні проєкти та молодіжні зустрічі.

З початку березня 2022 року дім молитви став прихистком для переселенців, які знайшли тимчасове житло на першому поверсі церкви.

Андрій Калінчук

На основі публікації сайту **Західної конференції**